

ЯКЩО ВАША ДИТИНА ВІДРІЗНЯЄТЬСЯ ВІД ІНШИХ...

Затримка психічного розвитку (ЗПР) - це уповільнення темпів її розвитку, що виражається у недостатньому загальному запасі знань, незрілості мислення, переважанні ігрових інтересів, швидкому пересиченні інтелектуальною діяльністю.

Причин затримки психічного розвитку багато, серед них зокрема:

- спадковість;
- несприятливі умови виховання;
- тривалі хвороби у ранньому дитинстві, які виснажують малюка;
- порушення функціонування головного мозку, пов'язані з його ураженнями під час внутрішньоутробного розвитку внаслідок патології пологів, травм тощо.

Часто діагностуються такі діти вже в старшому дошкільному віці, тільки коли батьків починає турбувати питання підготовки дитини до школи. А до тих пір дехто з батьків вважає, що темпи розвитку їх дитини просто трохи відстають від темпів розвитку однолітків.

Але ж чим раніше буде виявлена патологія, тим більше шансів успішно її подолати. Тому, усім батькам буде не зайвим знати ранні ознаки та прояви затримки в розвитку дитини. Вони проявляються вже в ранньому /до 3-х років/ дитинстві.

Характерними ознаками ЗПР дитини раннього віку є:

- недорозвинені мовленнєві функції - відсутність фразового мовлення, обмежений словниковий запас, аграматизми, неправильна вимова, утруднення мовленнєвого відтворення;
- не сформовані навички самообслуговування - дитина не може самостійно одягнутися, неохайна, не вміє користуватися ложкою, серветкою тощо;
- низький рівень розвитку пізнавальних процесів - сприймання, пам'яті, уваги, уяви, мислення;
- низький рівень і темп розвитку ігрової діяльності - примітивність та одноманітність ігрових дій;
- незрілі моторні функції - виявляються у недорозвитку загальної та дрібної моторики;

- нездатність до узагальнення й цілісності сприймання, які знижують результативність продуктивних видів діяльності, зокрема малювання та конструювання;
- недорозвиток емоційно-вольової сфери, що призводить до негативних проявів у поведінці. Дитина не розуміє, як слід поводитися з дорослими, може бути нав'язливою. Такій дитині складно дотримуватися правил поведінки у групі, підтримувати стосунки зі своїми однолітками тощо. негативні прояви поведінки.

Перше, що рекомендують психологи зробити при виявленні у вашої дитини деяких з цих ознак у віці 2-3 років - це звернути більше уваги і спробувати навчити дитину необхідним навичкам. Не виключено, що в дитини до тих пір просто не було необхідності та мотивації оволодівати перерахованими навичками.

Дорослі не встигли усвідомити що дитина росте і може багато чого в побуті робити вже сама.

Якщо ваші спроби протягом 1-2 місяців не дають бажаного результату слід звернутися за консультацією до дитячого невролога. Спеціаліст зможе кваліфіковано визначити наявність патології чи спростувати ваші підозри.

Затримка психічного розвитку в дитини викликає у багатьох батьків розгубленість та неспокій, часто вносить у родинну атмосферу напруженість та тривожність, провокує розлад між подружжям, між батьками й малюком, інколи навіть призводить до неусвідомленого неприйняття дитини батьками. У такій сім'ї дитина почувається незатишно. Батьки часто дратуються через хворобливу розгальмованість, неспокій дитини, але зрештою почуваються винними через власну неспроможність позитивно впливати на неї.

Дитина з затримкою в психічному чи мовленнєвому розвитку, яка поступає в дошкільний заклад, має право на особливе відношення та подвійну увагу до себе та її розвитку.

Не слід приховувати від працівників закладу проблем, які є в розвитку дитини, в її поведінці. Працівники дошкільного закладу мають знати усі тонкощі та особливості вашої дитини - до чого вона звикла, що любить і як можна домогтися контакту з нею. Такі діти постійно знаходяться під особливим медичним, педагогічним та психологічним супроводом.

Тому що тільки спільними зусиллями членів родини та дошкільного закладу; різних спеціалістів - педагогів, медиків, психолога, музичного керівника та інструктора з фізкультури, можна розраховувати на позитивні результати та реабілітацію дитини протягом дошкільного віку. А, значить, вступ дитини до школи звичайного типу.

Значну увагу працівники дошкільних закладів приділяють не тільки роботі з самою дитиною, але й здійсненню психологічного супроводу батьків, бо вони знаходяться в прихованому чи явному стресі. І потребують психологічної підтримки та допомоги. Психологічна підтримка передбачає як психологічну підтримку батьків та інших родичів дітей із ЗПР, так і психологічну підтримку самих дітей.

Психологічну підтримку батьків ми спрямовуємо на:

- зниження емоційного дискомфорту, пов'язаного із затримкою психічного розвитку дитини;
- формування у батьків адекватного ставлення до проблем дитини;
- формування адекватних батьківсько-дитячих стосунків і стилів сімейного виховання.
- здійснення патронажу родин.

